patietur, niſi lex, vel uſus loci aliter diſponat, ut aliqua-
rum regionum praxis docet; Facti verò potiùs, quam ju-
279 ris, idcircò agi ſolent quæſtiones, in mercibus præſer-
tim, quæ de loco ad locum emptori, per venditorem tranſ-
mittantur ſub futuræ ſolutionis pretii fide; quando ſcili-
cet venditio, ſeu dominii translatio perfici dicatur, Idque
ex facti circumſtantiis, aliiſque diſtinctionibus, in ſua ſe-
de recenſitis, deciſionem recipit. *q*

Illis juris quæſtionibus cadentibus, quæ poteſtatem ven-
280 dendi, ac dominium reſpectivè transferendi, pretio non
ſoluto percutiant, ut in iis alienationibus contingit, quæ
per tutores, alioſque legales adminiſtratores fiant; Ac
etiam per procuratores, alioſque quamvis voluntarios, &
conventionales adminiſtratores, vel negotiorum geſtores;
abſque ſpeciali facultate per mandantem, ſeu dominum
attributa, ſive per legem ex ſubjectæ materiæ natura, vel
adminiſtrationis qualitate, ſeu regionis uſu, eadem facul-
tas ſubintelligenda veniat.

Eadem prærogativa, vindicationis jure hujus imprope-
rii, ac intellectualis dominii, tamquam per ſpeciem dictæ
281 reſervationis per legem ſubintellectæ, ſeu verius ob actus
invaliditatem ipſo jure, vel reſciſſionem ope exceptionis,
ſeu reſtitutionis in integrum beneficio competente iis, qui
ætatis, ſeu alias imperfecti, vel imbecillis judicii ratione,
rei propriæ dominium, ita minus cautè in alterum tran-
ſtulerint, cum ita per actus retrotractionem, pro non tranſ-
lato habendum veniat, ideoque titulus creditoris ceſſet,
atque ille dominii.

Eamdemque prærogativam, abſque tamen iſta veri do-
minii reſolutione, vel reaſſumptione, ſed crediti titulo
adhuc durante, lex mulieribus concedit in iis bonis, quæ
282 jure occultæ venditionis, æſtimata viro tradita ſint pro
dotis ſolutione, quæ in quantitate conſiſtat, quoties ita
ſubſidii ratio exigat, cum iis declarationibus, de quibus
in peculiari dotis ſede. *r*

Ceſſante igitur dominii prærogativa, adeout omnium
idem ſit creditorum titulus; Ea primitus cadit inſpectio,
283 vel diſtinctio, inter eos, qui conventionalis, vel legalis
hypothecæ beneficio muniti ſint (hypothecarii proinde
appellati;) Ac eos, qui hypotheca deſtituti, ſolam ha-
beant perſonalis actionis competentiam (quibus chirogra-
phariorum vocabulum lex tribuit;) Inter iſta enim gene-
ra, nullus eſt concurſus, cum hypothecarii, nulla data
temporis, vel privilegii ratione, quoties præmiſſa domi-
nii prærogativa non accedat, potiores exiſtant, nullumque
cum eis concurſum, chirographarii habeant.

Niſi ubi debitoris, imminens, ac præparata, ſeu à par-
ticulari lege præſumpta debitoris decoctio, iſtum æqualem
284 concurſum producat, ut in aliquibus regionibus, merca-
torum leges ſtatuiſſe videntur. *ſ*

Aut ubi, eadem, de qua ſupra dominii ratio, per im-
proprietatem accedat, ex eo beneficio per legem introdu-
285 cto, quod ſeparationis bonorum dicitur, ut frequens pra-
xis docet in eo concurſu, qui ſequatur in bonis hæredis,
vel alterius, qui duplex poſſideat patrimonium, proprium
ſcilicet, ac defuncti, cum ex dicto ſeparationis bonorum
beneficio, defuncti creditores, quamvis chirographarii,
ſolamque perſonalem habentes actionem, hæredis, vel
alterius ſucceſſoris creditores, in ipſis defuncti bonis,
vincant.

Niſi de feudis, aliiſque prohibitis, ac differentibus bo-
286 nis agatur, quorum reſpectu, quæſtio eſt, an domini aſ-
ſenſus, vel altera qualitas, juris realis attributiva, hujuſ-
modi ſeparationis beneficium neget, ideoque etiam cre-
ditoribus defuncti in iſtius bonis concurſum cum ita qua-
lificatis defuncti hæredibus neget, ſuper quo opinionum
conflictus habetur, ut etiam in ſua peculiari feudorum ſe-
de advertitur. *t*

In ejuſdem quoque debitoris bonis, inter ejuſdem credi-
tores reſpectivè, idem ſeparationis beneficium, ſive ejus
287 ſpecies, vel imago, cadere ſolet, ut ejus medio, chirogra-
pharii, multò magis hypothecarii, quamvis poſteriores
hypothecarios, vel anteriores vincant; Ubi ſcilicet pro
negotiorum vel regionum, ſive bonorum diverſa qualitate,
lex duplex omninò diverſum, atque inter ſe diſtinctum
fingat patrimonium, duaſque inter ſe diverſas, ac diſtin-
ctas, intellectuales, ſeu formales perſonas, in eadem ma-
teriali fingat, vel ſupponat, ut in mercatoribus, vel feu-
datariis, ac militibus, ſeu clericis, ac aliis, de quibus in
ſua ſede, praxis docet, cum tunc ad præfati beneficii in-
ſtar, unius patrimonii creditores chirographarii, vincant
illos alterius, quamvis hypotheca, & privilegio munitos,
utpotè diverſæ perſonæ, cum declarationibus, in ſua ſede
contentis. *u*

Atque hinc manat aſſumptum, per forenſium ora voli-
tare ſolitum, ut creditores ſocietatis, in bonis ad eam, vel
ſociale negotium pertinentibus, vincant anteriores, ac
privilegiatos ſingulorum ſociorum creditores privatos;
Niſi tamen ea bona, quæ in ſociali negotio poſita ſunt,
præcedenter affecta eſſent hypothecis, quas pro eorum na-
tura, ſeu qualitate, adhuc retinerent, etiam ubi in ter-
tium translata eſſent, cum tunc, in lucris ſeu incremen-
tis, idem aſſumptum verificabile maneat. *x*

Æqualis etiam concurſus, abſque hac hypothecæ diſcre-
tione, intrat in iis differentibus bonis, quæ in commer- 288
cio non exiſtentia, hypothecæ incapacia non ſint, atque
ſub ea non cadant, adeout, nulla directa, realis, vel rei
perſequutoria actio competat, minuſque jus aliquod quæ-
ſitum eſſe dici valeat, quod rei ſubſtantiam tangat; So-
lumque ex nobili Judicis officio, quod nulli inſerviat actio-
ni, ſive potius ex Principis indulgentia, vel extraordina-
rio remedio per creditores implorato, hujuſmodi rerum
differentium venditio fiat, ut ex pretio ſatisfiat creditori-
bus; Tunc etenim cum in ea re, quæ hypothecæ incapax
eſt, omnium æqualis chirographaria conditio exiſtat, hinc
propterea, in pretio, quod ob Principis, vel Judicis fa-
ctum, loco rei ſubrogatum ſupponendum eſt, ejuſdemque
naturæ, omnium æqualis in puncto Juris condictio eſt. *y*

Quamvis etenim, in ſuperius enunciata peculiari tem-
poralis Eccleſiæ Ditionis lege, ſuper Baronum debitis 289
edita, contrarium praxis doceat; Eadem tamen urgente
ratione, dum in pretio bonorum hypothecæ non affecto-
rum, atque ex Principis extraordinario beneficio diſtra-
ctorum, anterioritatis, ac potioritatis ordo ſervatur;
Attamen ita ſequitur, quia ſic expreſsè eadem lex diſpo-
nat, Ideòque locorum, ſeu Tribunalium legibus, vel ſty-
lis, in hac bonorum ſpecie deferendum eſt, quamvis juris
communis regulæ, vel rationes alias diſponant, cum ſæ-
pius commercii favore ab rigore deflectere congruat, vel 290
quia receptum uſum ſervare oporteat.

Ubi verò, hac diſcretione ceſſante, inter ejuſdem ge-
neris, vel qualitatis creditores, concurſus fiat, quia
nempè omnes chirographarii ſint, vel omnes æque hy-
pothecarii, Ejuſdemque concurſus quæſtio fit, ſuper in-
differentibus bonis, quæ in libero privato commercio
exiſtant.

In primo chirographariorum genere; Regula eſt, ut
nullum temporis, vel anterioritatis privilegium detur, 291
nullaque diſcretio, vel inæqualitas intret, ſed omnium
eadem ſit conditio, atque æqualis concurſus, omneſque
per contributum illi ſubjaceant diminutioni, quam ex pa-
trimonii inſufficientia, pati oporteat.

Ea ſolum inter eos cadente potioritate, quæ ab aliquo
privilegio per legem attributo reſultet, quod potiſſimum 292
eſt illud, quod à depoſiti, quamvis irregularis, cauſa
oritur, ita quadam æquitate, ſeu commercii ratione exi-
gente; Quamvis etenim, regulari tantùm depoſito iſtud
privilegium competere, atque de illo id intelligendum
eſſe, aliquorum opinio ſit; Non tamen ea recipienda vi-
detur, cum tunc ex iis, quæ ſuperius inſinuata ſunt, non
crediti, vel creditorum concurſus, ſed dominii, ac vin-
dicationis termini cadant; Ideoque irregulari depoſito id
referendum eſt, cum alias fatua legis proviſio remaneret;
ita tamen, ut ſuam retineat naturam, quæ ex uſurarum
conventione, aliavè circumſtantia, corrupta non ſit. *a*

Quinimò, ubi de illis agatur depoſitis, quæ in ſacra,
vel publica æde, pro publica utilitate, vel commodita-
te erecta, in deponentium gratiam principaliter fiant,
unde reſultet, ut quamvis commixta, vel confuſa, ir- 293
regularia potius, quam regularia de ſtricto jure cenſen-
da ſint, adhuc tamen, quoad periculum, quod ex for-
tuito caſu contingat, regularium potius naturam ha-
beant, ut in ſua ſede, ſeu fonte advertitur, *b* ut tunc,
adverſus privatos depoſitarii creditores, quamvis hy-
potheca, & privilegio munitos, idem privilegium,
tamquam per ſpeciem dominii, ſeu vendicationis ex
rationis identitate, intrare debeat; Æquali concurſu,
ſeu contributo inter ipſoſmet deponentes ſolum caden-
te; Super quo tamen, locorum moribus, vel ſtylis defe-
rendum eſt.

Idem quoque privilegium, cauſæ diſcretio producit,
ubi oneroſa, altera verò lucrativa ſit, cum primam po-
tius implere congruat, incongruat autem alteri, æqualem 294
dare concurſum. *c* Idemque ubi æquitas, vel humana ra-
tio,

tio, pro Judicis prudenti arbitrio id ſuadeat; Sive quod
locorum leges, vel mores, ita receperint, adeòut praxis
doceat nonnulla dari perſonalia credita, quibus potioritas
295 etiam adverſus hypothecarios, ac privilegiatos conce-
denda ſit, ut ex juris communis diſpoſitione, vel inten-
tione, in expenſis ultimæ infirmitatis, ac funerum, re-
ceptum eſt, ac in pleriſque locis, pro certis reſpectivè ra-
tis, ex cauſa victualium, ac veſtitus, ſive pro famulo-
rum, vel artificum mercede ſtatutum, vel receptum eſt,
cum ſimilibus; Ut etiam inter chirographarios venditori
in re ſua indulgendum videtur.

Quamvis etenim, inter hæc adeo privilegiata credita,
296 & ſi perſonalia tantum, ut etiam hypothecarios, ac pri-
vilegiatos creditores vincant, adminiſtratorum, ac advoca-
torum, & procuratorum, aliorumque operantium ſalaria,
ſeu mercedes, ac etiam judicialium actorum expenſæ, vel
ſimiles neceſſariæ, ſeu opportunæ recenſeantur: Non ta-
men privilegii ratione, per legem poſitivè conceſſi, id
provenit, ſed ex ratione naturali, deductionis, quæ priùs
facienda eſt, id oritur, quaſi quod concurſus in iis bonis
cadat, quæ deductis priùs hujuſmodi, ac ſimilibus ex-
penſis ſuperſint, ſive quod eis congruat inferius recenſen-
dum privilegium ad rem conſervandam, vel reficiendam
mutuantium; Illud etenim legis privilegium eſt quod ex
naturali tamen ratione, vel æquitate manat, quod etiam
contra hypothecarios anteriores, ultimæ infirmitatis vel
funerum expenſis, aut etiam alimoniis ex lege commu-
ni, vel municipali competit.

Hypothecariorum verò, duplex ſpecies eſt; Eorum ſci-
licèt, qui conventionalem ex propria providentia ſortian-
tur hypothecam, cui expreſſæ, ſeu legalis vocabulum,
297 vel terminus tribuitur; Ac eorum, qui abſque conven-
tione, vel providentia, illam obtinent ex legis beneficio,
iſtaque tacita, ſeu legalis dicitur; Prima vero expreſſæ,
ſeu conventionalis ſpecies, aliam recipit diſtinctionem,
inter ſpecialem, ac generalem.

Omnium tamen, eadem conditio eſt, circa concurſum,
ut ſcilicèt, temporis ordo attendi debeat, atque priores
vincant eos, qui tempore poſteriores exiſtant, nulla da-
298 ta, expreſſæ, vel tacitæ, ſive generalis, vel ſpecialis
hypothecæ diſcretione.

Niſi ea, quæ ex probabili, magiſque recepta ſententia
dignoſcitur, quoad ea potioritatis privilegia, quæ ex mera
legis benignitate, ac indulgentia poſterioribus hypothecis,
adverſùs anteriores tributa ſint; Ut in dote reſtituenda,
mulieris, vel filiorum favore ſtatutum eſt, quoniam licèt
generaliter lex loquatur, ejuſque generalitate attenta, ſcho-
299 laſtici, legis litteræ, grammaticorum more inhærentes,
generaliter eam accipiant, etiam adverſùs expreſſas, & con-
ventionales hypothecas, probabilius tamen forenſes, ad ta-
citas, ſeu legales tantum id reſtrinxerunt; Ex ea nimium
probabili ratione, quod facilius lex tollit id, quod ſuum eſt,
atque ex ejus providentia, ſeu privilegio manat, quam
quod privatus, ex propria induſtria, ſeu providentia quæ-
ſivit, quod de facili, ſine publicæ utilitatis, vel neceſſi-
tatis juſta cauſa, fieri non debet. *d*

Adeòut non deſint, qui in lege poſitiva viva, vel mor-
tua, hanc poteſtatem negent, quoties inſinuata publicæ
300 neceſſitatis, vel utilitatis ratio non accedat; Cujus tamen
contrarium verius eſt, quoniam hypothecę, quamvis expreſ-
ſæ, & conventionalis privilegia, vel operationes, ipſius legis
poſitivæ inventum continent, atque ab ejus providentia
manent, ideòque nil datori prohibet, auferre id, quod ipſe
dedit; Benè tamen, honeſtatis, vel congruentiæ ratio id
vetat, cum non omne quod licet, honeſtum. *e*

In utraque pariter; legalis, & conventionalis hypo-
thecæ ſpecie, eadem intrat generalis regula, ſeu propoſi-
301 tio, ut ea, ſine legis, vel hominis voluntate, ſubintel-
ligenda non ſit, ideòque non cadat, niſi ubi expreſſa le-
gis, vel hominis voluntas verificetur. *f*

Hinc propterea, in conventionali, voluntatis quæſtiones
cadunt, quæ facti potius, quam juris dicuntur, ideòque pro
facti qualitate decidendæ ſunt, certam, ac generalem non
302 admittentes regulam, an ſcilicet heredum bona hypotheca-
ta ſint; Vel etiam ea propria, à quibus alicujus prohibitio-
nis ratio, vel pœnarum incurſus, hypothecandi volunta-
tem veriſimiliter excludat; Atque in utraque bonorum ſpe-
cie, excluſioni potius regula aſſiſtit, ex facti circumſtantiis
limitanda, preſertim verò in hac ſecunda prohibitorum ſpe-
cie, ubi in aliis adjecta hypotheca verificabilis non ſit. *g*

Eademque voluntatis excluſio, in aliquibus ſuppellecti-
libus, aliiſque manualibus, pro locorum moribus, vel perſo-
narum qualitate, aliiſque circumſtantiis intrari ſolet, 304
nulla tamen firma, ſeu generali regula cadente, quæ cui-
cumque caſui applicari valeat, cum ſingulorum deciſio,
pro eorum peculiari qualitate diverſa ſit.

Atque hinc, pro communi uſu, eademque æquitativa
ratione, pro commercii libertate inducta, ob quam mer-
cium aliarumque manualium rerum hypotheca proſequu- 305
tionem non habet adverſùs tertium, qui ex bona fide one-
roſo titulo quæſierit.

Ita ejuſdem hypothecæ proſequutivo, adverſùs illum mu-
tuatorem, ſeu alium creditorem, qui ſub veri, ac manualis
pignoris fide, crediderit, alias non crediturus, deneganda 306
videtur; Quaſi quod hujuſmodi manualia, ut promptè neceſ-
ſitatibus occurratur, retineri ſolita, ex veriſimili volun-
tate, ſub generali omnium bonorum hypotheca non ca-
dunt. *h*

In legali patiter hypotheca, inſinuatam regulam, ut ea
non intret, niſi ubi per legem attributa legatur; Super ejuſ-
dem legis implicita, ſeù virtuali voluntate, quæſtiones ca- 307
dunt in caſibus, quibus eadem congruat ratio, ob quam ea
conceſſa eſt; Idque probabilibus, magiſque receptum vide-
tur, ut ſcilicèt illa hypotheca, quam lex, pupillis, vel mi-
noribus adverſùs eorum tutores, & curatores conceſſit, vel
filio adverſùs patrem, vel mulieri adverſùs virum extrado-
talia adminiſtrantem (à die ſuſceptæ adminiſtrationis, non
autem ex tempore, quo per illa malè ſequatur metienda;)
Concedi quoque debeat, amentibus, prodigis, Eccleſiis,
& piis locis, cæteriſque omnibus, qui per ſeipſos, à natura,
vel accidenti, adminiſtrare impediti, vel prohibiti, ſub alie- 308
na adminiſtratione, ex ejuſdem legis, vel Judicis neceſſita-
te, ſeù proviſione, vivere cogantur, cum omnibus eadem
congruat ratio, ideoque ex legis veriſimili voluntate, ea-
dem congruere debeat diſpoſitio. *i*

Super acceſſionibus autem, quæ ſub fructuum, vel uſu-
rarum, ſive interuſuriorum vocabulo explicari ſolent, aliiſ-
que conſecutivis, vel dependentibus à principali debito, pro 309
quo, una, vel altera hypothecæ ſpecies competat, quæſtio-
nes cadunt, an eadem ad hæc acceſſoria, ſeu dependentia
trahatur, adeout eodem ſortis principalis jure cenſenda
ſint, idque non levem Juriſtarum pugnam habet; Ea tamen
diſtinctio in praxi recepta eſt, quod; Aut ejuſdem ſtipula-
tionis jure veniunt, ſub qua ipſius debiti ſolutio promiſſa
eſt, & eadem ſit natura; Aut verò Judicis officio, ſive alio
jure à dicta ſtipulatione diverſo, & ſecus.

Idemque judicialibus, ac aliis expenſis, congruit, quas
pro debiti recuperatione ac debitoris coactione facere opor-
teat, cum eadem ſit ratio, quoties tamen de illis expenſis 310
agatur, quarum refectio de jure debita ſit.

Hinc proindè, facti potius, ac applicationis, hujuſmodi
quæſtiones videntur, quando ſcilicèt una, vel altera pars
diſtinctionis locum ſortiatur quod ex obligationis verbis, 311
vel clauſulis, determinationem recipit, an ſcilicèt iſta ex-
plicita conventio adſit; Eaque non accedente, an adeſit
implicita, quæ ineſſe dicitur in generica ſtipulatione, ad
damna, & intereſſe, quæ de communi ſtylo in inſtrumentis
adiici ſolet pro generica omnium conventorum obſervan-
tia, ac etiam in forma cameralis, vel quarantigiatæ, obli-
gationis ineſt. *l*

Ordinis autem prioritatis, ac temporis regula hæc, non
ſemper firma eſt, quamvis de indifferentibus bonis agatur, 312
cum plures recipit limitationes, eam potiſſimum, quæ ab
æqualitate, ſeu identitate cauſæ reſultat; Si etenim pro
ejuſdem rei acquiſitione, vel pro ejuſdem debiti diſſolutio-
ne, ſive pro alterius cauſæ implemento, plures in eam,
atque cum conventione cautelæ, ex illa reſultantis diverſo
tempore eidem debitori crediderint, omnium eſt æqualis
fortuna, ſeù concurſus, ac ſi eodem tempore, vel momen-
to, per unicum actum credidiſſent, quamvis pro generali
more contradicentes non deſint. *m*

Prout cauſæ credendi qualitas, poſteriorem, anteriori
potiorem reddit, ubi nempè ad ipſius pignoris, vel hypo- 313
thecatæ rei, ſuper qua concurſus quæſtio ſit, in refectio-
nem vel conſervationem, ſeu acquiſitionem (verſione præ-
ſuppoſita) creditum ſit.

Ea diſcretione, inter cauſam refectionis, vel conſervatio-
nis, & alteram novę acquiſitionis militante, ut in prima ſpe-
cie, ſola expreſſio cauſę ſufficiat, quæ juncta cum verſione 314
deſideratur; Nil etenim referet, an pecunia debitori ſimpli-
citer credita ſit, cuicumque uſui, pro libito applicabilis, quæ
in iſtam cauſam erogetur; In altera verò emptionis, vel ac- 315
quiſitionis ſpecie, ultra eadem ęque neceſſaria requiſita, al-
terum ſpecialis hypothecę ejuſdem rei neceſſarium eſt. *n*

In

In hoc etenim, dura lex, humanæque rationi adverſa vi-
detur, ut iſta formalitate ceſſante, in re quæ ex propria pe-
cunia quæſita ſit, per creditores anteriores acquirentis ex-
316 cludatur; Quinimò (quod durius) ut ipſemet venditor,
qui pretii fidem habuerit, niſi de ſuperius inſinuata cautela
reſervationis dominii ſit ſollicitus, à prioribus excludatur;
Vel niſi accedat ratio dominii, quod à priori domino abdi-
catum non ſit, ob fraudem, vel inhabilitatem vendentis,
ut ſuperius inſinuatum eſt.

Perſonæ quoquæ privilegium, hanc potioritatem produ-
317 cit, ut in dote per virum reſtituenda, non autem per do-
tantem ſolvenda, lex favore mulieris, ac liberorum tan-
tum, non autem extraneorum, adverſus anteriores hypo-
thecas ſtatuit, quod (ex jam inſinuatis, ad ſolas legales
non autem ad conventionales hypothecas, forenſis uſas
merito reſtrinxit, ut in peculiari dotali latius. *o*

Fiſco non quidem pœnali, ſeu alias lucrativam cauſam
foventi, ſed de oneroſa, atque correſpectiva cauſa conten-
318 denti, cum iis, qui ex cauſa publicæ adminiſtrationis, ſeù
alias ex fiſcalium rerum conductione, vel appaltu, directi,
ac immediati debitoris exiſtant, idem potioritatis privile-
gium, adverſus tam conventionales, quàm legales hypo-
thecas, pro ejus, & ſic legali tantum hypotheca, in bonis
poſteà quæſitis, conceditur, non autem in iis, quæ antè fi-
ſcalem debendi cauſam, debitor obtinebat, in quibus jure
privati creditoris ſolo temporis beneficio potitur, quod ab
illo ſuſceptæ adminiſtrationis, non autem ejus mali exer-
citii pro legali hypotheca metiendum eſt. *p*

Primipilari cauſam tantum majus privilegium habente,
ut etiam in bonis præteritis competat potioritas; Quæſtio-
319 ne cadente, an, & quomodo iſta cauſa hodie verificetur,
& an ſit in uſu, ut in ſua ſede. *q*

Alia quoque cadente quæſtione, an Baronibus, aliiſque
Inferioribus Dominis qui veri fiſci jura non habeant, hoc
privilegium competat; Probabilior verò eſt negativa quoad
potioritatem; Affirmativa verò quoad legalem hypothe-
cam admitti debeat, cum legalis, ac penè neceſſaria vi-
detur adminiſtratio. *r*

Stante autem exæquatione, quam alia occaſione, inter
fiſcum, & dotem lex facere viſa eſt; Una opinio, doti
320 quoque hanc potioritatem adverſus conventionales hypo-
thecas, in bonis poſteà quæſitis tribuit, quod non placet,
minuſque probabile videtur, niſi probabilia urgeant argu-
menta, quod ex ipſa dotali pecunia, bonorum acquiſitio
proveniat. *ſ*

Pleriſque aliis pro bonorum cultura, vel fructuum re-
collactione, ac præparatione, ſivè pro animalium paſtu-
321 ra, & ſimilibus, Juriſtæ potioritatem, adverſus priores
conventionales hypothecas, tribuunt, quod ſub prima
potioritatis enunciata ſpecie, refectionis, vel conſerva-
tionis cadit; Plures circà concurſum inter ſe ipſos, (inter
quos locator pro penſione fundi recenſetur,) retexendo
quæſtiones majoris, vel minoris potioritatis, non de faci-
li ſub compendio explicabiles, ideoque in ſua ſede viden-
das. *t*

Inter æque autem privilegiatos, conſequentis privilegiis,
322 temporis ordo, more privatorum intrant; Niſi qui ad rei
acquiſitionem credit, de cautela ſibi conſuluerit, quæ re-
ſultat à pacto, anteà, vel incontinenti, non autem poſt
acquiſitionem adjecto, ut nemini in ejus præjudicium in
re acquirenda jus competat, vel quæreatur; Aut ubi credi-
tum, ex culturæ, vel conſervationis cauſa, referri me-
reatur, utpotè per ipſummet creditorem anteriorem facien-
de, ſi pignus poſſiderent, ejuſque dominus eſſet. *u*

Cauſæ debendi diverſitas, pro antiquorum ſententia
eamdem diverſitatem convincit, ut nempè, oneroſa po-
323 ſterior, lucrativàm anteriorem vincat, quamvis hypothe-
ca munitam; Quod tamen non admittit opinio recentior,
quam forus magis recepiſſe videtur, ubi fraudis, vel collu-
ſionis ratio ceſſet, quæ priori opinioni locum relinquat,
quamvis prima rationabilior videatur, altera verò de ſtri-
cto juris rigore verior. *x*

Poſterior quoque, ſibi priorem, alteri tamen antiquiori
jam dimiſſo poſteriorem, vincere frequenter ſolet, ex pri-
mi jam dimiſſi juribus, in quibus ſuccedere dicatur ille po-
324 ſterior, de cujus pecunia dimiſſio facta ſit; Quoties tamen
in eam cauſam, eaque intentione jurium ceſſionem repor-
tandi, vel in locum ſubintrandi, pecunia credita ſit; atque
alterum verſionis requiſitum accedat; Secus autem, ubi
debitori, ad ejus liberum uſum pecunia detur, quamvis id
pro ipſius debitoris electione erogata ſit; Ideoque facti po-
tius quæſtio remanet, ſuper exiſtentia hujuſmodi requiſi-
ti, quod adminiculativa probatione contentum videtur;
Eodem modo, quo receptum eſt, ut in altero verſionis ea
ſufficiat; Confeſſionis autem, vel pacti de ſubintrando re-
quiſitum, ad effectum agendi, non autem ad alterum ex-
cipiendi in poſſeſſore deſideratur, dummodò in eam cau-
ſam, eoque animo dimiſſio ſequuta ſit. *y*

Involuta verò apud modernos eſt quæſtio, an hæc ſucceſ-
ſio ultimi in locum primi, ob quam excludat medios, an
uſuris, aliiſque acceſſionibus operativa, ſit quod probabi- 325
lius ex diſtinctione in ſua ſede recenſita determinationem
recipit.

Vincit quoque poſterior priorem, in iis bonis, quorum
diſtractioni, prior conſenſum præbuerit, fortius vero ſi il-
lorum pretium in cauſam proprii debiti obtinuerit, quam- 326
vis eadem bona, ex diverſa non tamen ex eadem cauſa,
ad eumdem redeant debitorem, quoniam ſub futurorum
hypotheca non cadunt, atque remiſſio ſemel inducta ſem-
per operativa remanet, eaque reſultat, quamvis pignoris
diſtractioni conſenſus non præceſſerit, ſed ratihabitio ſe-
quatur, cum declarationibus, de quibus in ſua ſede. *z*

Quæſtione cadente, quoties nullo accepto ipſius pigno-
ris pretio, gratuita, ſeu benevola remiſſio ſit, in unius ta-
men creditoris gratiam facta, an aliis poſit, qui eumdem 327
vincant, idque varias habet opiniones, ac diſtinctiones,
recipit; Verè autem facti, ac voluntatis quæſtio eſt, pro
facti propterea qualitate, ac circumſtantiis decidenda. Si-
vè ubi anterior affectavit poſtponi, ac ſolutionem negle-
xit, cum tunc poſtponatur. *b*

Æqualitate autem poſita, poſsidentis condito potior eſt,
ubi poſſeſsio non vitioſa, vel affectata, ſed legitima, ac ve- 328
ra ſit, juxta declarationes in ſua ſede contentas; præſer-
tim ſi ordo ſcripturæ anterioritatem præbeat. *c*

Super hujus æqualitatis autem requiſito, quæſtiones ca-
dunt, inter cedentem, & ceſsionarium, qui partem ejuſ- 329
dem cedentis debiti cum ejus pecunia dimiſerit, ſivè inter
eos, qui cum eorum pecunia eumdem dimiſerint credito-
rem, ceſsione ab eo, diverſo tempore, æque reportata,
idque pariter, ex facti qualitate, pluriſque diſtinctionibus
determinationem recipit. *d*

Poſterior etiam quandoque anteriorem vincit, qui
nempè, ille publico ſit munitus inſtrumento; Iſta autem 330
habeat privatam ſcripturam, quæ trino teſte munita non
ſit *e*, niſi alia accedat certa probatio æquipollens, quæ an-
tidatæ ſuſpicionem tollat, cum æquipollentiam ſufficere
ſit receptum.

In aliqua etiam parte, anteriorem poſterior vincit, ubi
non de ipſo creditore agatur, ſed de ejus ceſsionario, qui
pro minori ſumma ceſsionem reportaverit, quàm creditum
importet; Id autem concurſus ordinem non reſpicit, ſed
ſubſtantiam crediti, cum etiam ipſimet principali hoc be- 331
neficium competat, id ſolutum offerre, quod ceſsionarius
ſolvit; Ubi tamen litigioſi juris ceſsio ſit voluntaria ad li-
tes redimendas, non autem juſta cauſa accedat, aliave li-
mitatio, ut in ſua ſede. *f*

Præmiſſæ, aliæque plures concurſus quęſtiones, quas om-
nes cum ſolo memoriæ beneficio, ſucceſsivis horis, ſub com-
pendio recenſere, humani intellectus imbecillitas non pa-
titur, ea percutiunt bona, quæ indifferentia, atque in li-
bero privato commercio ſint, illeque de dominio debitoris 332
jam effecta, cum ſine hoc dominii requiſito, creditorum
hypotheca non detur; Ideoque ea non capiat, ejuſdem pi-
gnoris, vel hypothecatæ rei fructus, qui extrà debitoris
dominium naſcantur, cum ſub hypotheca non cadant, ni-
ſi, quæ de hypothecantis dominio ſint. *g*

Exindeque ſequitur, ut ad bona, quæ debitori ex ſuc-
ceſsione directa, vel obliqua, ſeu legato, aliaque gratui-
ta diſpoſitione, delata ſint, niſi per ipſum agnoſcantur, 333
illeque ſequatur agnitionis effectus, per quem dominii ac-
quiſitio reſultet, cum poſsit debitor (creditoribus præjudi-
cando, nolle quærere, neque creditoribus concedentur,
ea, quæ ſunt facultatis, atque illa, quæ in animo latent
explicare, vel exercere; Quæſtione cadunt, an in legiti-
ma, quæ juris miniſterio defertur, hæc agnitio quoque de-
ſideranda ſit, quod ex aliquibus diſtinctionibus determina-
tionem recipit.

Ea verò, quę ex jam perfecto contractu acceptato compe-
tunt, reſpui non poſſunt cum id juris quęſiti potius amiſsio-
nem, quàm non agnitionem quærendi redoleat, ideoque rem
relatam nō agnitam debitor agnoſceſe non poteſt, atque ab
acquiſitione abſtinere, agnitam verò dimittere prohibetur,
quāvis ea reſtitutioni poſt mortem, vel per aliam conditio-
nem obnoxia ſit, quam ſub refutationis, vel præventivę re-
ſtitu-

ſtitutionis titulo, proximo, ac neceſſario ſucceſſori fa-
ciat, cum ejus jam agnito durante, creditorum hypothe-
cæ durent. *b*

Ubi verò de ea diverſa bonorum ſpecie agatur, quæ
differentium dicitur, quia nempè, abſque alterius aſſen-
ſu, vel alia ſolemnitate, alienari, ſive obligari prohibita
334 ſint, non à tempore, ſed ab aſſenſu, vel alia ad id ne-
ceſſaria ſolemnitate, creditorum ordo reſultat, ideoque
ille prior dicitur, qui priorem habeat aſſenſum, qui verè
actum perficit, ac informat, quamvis ille, qui temporis
prioritatem habeat, eumdem poſteà ſortiatur aſſenſum,
cum iſtius, non autem privatæ conventionis tempus at-
tendendum veniat; Ideoque ſi iſte contemporaneus, &
coæqualis eſſet, omnium erit conditio æqualis, quamvis
temporis inæqualitas accederet, cum non debitoris hypo-
thecantis fidem, ſed illam aſſentientis, ſeu alias actum
perficientis, ille, qui credit, ſequi dicatur, ut in feudis
ac regalibus juribus, aliiſque in libero privato commercio
non exiſtentibus, utpotè legis, vel hominis, alienandi,
vel hypothecandi prohibitionem habentibus, frequens
praxis docet.

335 Adeoque una opinio, (ut ſuperius inſinuatum eſt,)
bonorum ſeparationem quoque negat, atque hæredis,
vel ſucceſſoris creditore aſſenſu munitos præfert illis de-
functi, qui eo deſtituti ſint, quod pro Tribunalium di-
verſo ſtylo determinationem recipit.

336 Hinc ſuper prohibitionis natura, ſeu qualitate cadit
quæſtio, an ſcilicet hypothecam quoque complectatur,
probabiliorque affirmativa videtur, ubi non de fructibus
vel eorum commoditate, ſed de rei proprietate, ac ſub-
ſtantia tractetur.

Ubi verò, non in ipſa re, ſed in ejuſdem pretio con-
curſus quæſtio ſit; Una opinio credit hunc diverſum or-
337 dinem non intrare, ex juris regula, ut pretium loco rei
non ſuccedat, ejuſque non ſortiatur naturam, ſed jure in-
differentium bonorum habendum ſit; Verius autem vide-
tur, ut ab eo id pendeat, an creditori, qui ratione aſſen-
ſus cæteris potior, magiſque privilegiatus eſt, in hujuſ-
modi indifferentibus bonis, ſuper eis conſultum remaneat
adverſus poſſeſſorum, quamvis pretium quoque extet, ab
eodem poſſeſſore debitori ſolutum, quod in ea contingit
alienatione, quæ privata auctoritate, abſque aſſenſu fa-
cta ſit; Quæſtione ita remanente inter ipſos privatos, ſeu
indifferentes creditores, & emptorem, qui à privilegia-
to creditore ſuper ipſa re reales moleſtias, vel evictionem
patiatur; Secus verò, ubi ex Principis, aut legis, vel
Judicis proviſione, ſeu alias, ex ipſius rei natura, cre-
ditoris ita per aſſenſum privilegiati juris, in ipſa re non
ſit exercibile, cum tunc, pretii ſubrogatio intret, ideo-
que idem ordo ſervandus eſt, qui in ipſa re ſervari de-
beret.

Quæſtione cadente, an hæc aſſenſus operatio pro de-
biti acceſſionibus, quoque intret; Aliquibus indefinitè
338 negantibus; Aliis autem è converſo generaliter affirman-
tibus; Et aliis verius diſtinguentibus, an explicita, vel
implicita acceſſionum mentio fuerint, necnè, dum ex
inſinuatis, ab aſſenſu totum jus creditoris pendet; Præ-
ſuppoſita tamen ejus validitate, ac perfectione, (quam
ceſſante habetur, ac ſi non eſſet, dum nullum, & nihil
purificantur;) Hujuſmodi autem validitatis imſpectio,
non ſub iſta, ſed ſub altera gratiarum, ac indultorum,
ſeu feudorum ſede cadit. *i*

339 Jis autem, qui aſſenſu deſtituti ſint (ut ſuperius quo-
que advertitur,) nullum reale, vel rei perſequutorium
jus, vel remedium conceditur ſed utpotè in hac bonorum
ſpecie habendis pro chirographariis, ea ſolum remedia
dantur, quæ huic creditorum generi, ad alia debitoris
indifferentia bona conceditur.

Frequentiores autem fori quæſtiones, inter creditores
defecti debitoris contendentes, illæ videntur, quæ jam
340 ſolutæ pecuniæ avocationem concernant; Ubi præſertim
(ex commendabili ſtylo) creditorum gradus, vel ordinis
determinatio expectanda non ſit, quod hujuſmodi cauſa-
rum æternitatem penè cauſat, ſed primò venientibus,
pecuniæ, cum idoneis cautionibus de reſtituendo, vel ea-
rum loco (ubi tales haberi non valeant,) cum idoneo in-
veſtimento, quod dictæ cautionis vicem ſuppleat, libe-
rantur, ideoque alii poſtmodum venientes, de avocatio-
ne contendant, quia ſe priores, vel potiores eſſe di-
cant.

Quamvis autem apud antiquiores nimium involuta vi-
detur hæc avocationis materia, cum ea tamen caſuum
diſtinctione, quæ probabilior, magiſque recepta videtur,
plana hodie remanet.

Aut enim de illa ſolutione agatur, quæ per Judicem, 341
vel alium ad id poteſtatem habentem, ſeu etiam per ter-
tium, cum dicta cautione, vel obligatione ſolutæ ſint;
Iſtoque caſu, nulla cadere videtur quæſtio, niſi ea, quæ
ipſam anterioritatem, vel potioritatem percutiat, de qua
onus ejus eſt, qui ad avocationem agit, concludenter do-
cere, cum id ſuæ intentionis fundamentum ſit.

Conſumptione poſteriorem creditorem non excuſante, 342
neque ea potioritate, quam data æqualitate, poſſeſſio,
vel exceptio producat, cum ita pecunia pro extante ha-
benda ſit, ac ſi ſolutionis actus non eſſet ſequutus, eum
reſolvendo in præcariam quamdam, ſeu proviſionalem,
& quandocumque revocabilem traditionem, ſtante potiſ-
ſimum clauſula ampliativè adjici ſolita, ut ad omne man-
datum Judicis ea fieri debeat.

Ubi verò, non per Judicem vel alium, cum dicta cau- 343
tione, ſed liberè per eumdem creditorem, vel tertium
ſolutio fiat, tunc ex ejuſdem debitoris ſtatu quæſtionis de-
ciſio pendet; Si enim vel formiter decoctus, vel decoctu-
rus exiſtat, idque ex vera, vel à lege præſumpta, ſive
ſubintellecta ſcientia, creditori ſolutionem recipienti in-
noteſcat, idem reſultat effectus, quem cautio præmiſſa
producit; Ideoque facti potius, quam juris quæſtiones de-
ſuper cadentes eſſe dignoſcuntur, ſuper unius, vel alte-
rius qualitatis verificatione, ita & taliter quod ad veram,
vel præſumptam inferri valeat creditoris malam fidem,
cujus hæc operatio eſt.

Potiſſimè verò, ubi de ſecunda decocturi ſpecie aga-
tur, unde ceſſante poſitivæ malæ fidei vera probatione,
ad præſumptam recurratur; Variis varia deſuper ſentien- 344
tibus; Verius tamen eſt, ut quæſtio facti ſit, ideoque
pro regulari hujuſmodi quæſtionum natura, certam non
recipiat determinationem generalem, ſed iſta, particu-
laris pro ſingulorum caſuum individua qualitate ſit; Niſi
locorum leges, vel ſtyli, ad hujuſmodi quæſtiones diri-
mendas, certam ſtatuerint regulam indefinitè attenden-
dam.

Idem effectus, qui ex mox inſinuata civili morte (quam
decoctio cauſare dicitur) ex altera morte naturali debito-
ris quoque reſultat; Quamvis etenim, creditoribus ad- 345
verſus hæredem cum prædicta cautionis, hodie uſu rece-
pta cautela per creditores non recuſabili, ſolvere obliga-
tum, ea neglecta, ſolventem, actio conpetat, inventa-
rii beneficio non ſuffragante, perinde ac ſi ſolutio poſte-
rioribus facta non eſſet, ipſaque pecunia ſoluta extaret; 346
Adhuc tamen anterioribus adverſus poſteriores ita per hæ-
redem dimiſſos, eadem lex, quæ inventarii beneficium
induxit, avocationis actionem tribuit, quaſi quod, ab 347
adminiſtratore potius, qui gratificandi facultatem non ha-
beat, creditor poſterior ſolutionem recipere ſciat, vel
ſcire debeat, ideoque malæ fidei cenſeatur.

Ipſo autem debitore adhuc in ſtatu integro exiſtente,
ſuique patrimonii liberam habente adminiſtrationem ubi
colluſionis, vel malæ fidei probationes, vel efficacia ar-
gumenta non accedant; Quamvis de ſtricta juris cenſura 348
ſoluti conditio anteriori adverſus poſteriorem competat;
Ubique tamen recepta rationabilis æquitas, commercii
libertati, publicoque favori inixa, nè ita mundus invol-
vatur, contrarium ſtatuit, ut pecuniæ bona fide receptæ,
& conſumptæ, avocatio non detur; Conſumptione,
quamvis impropria, per confuſionem ſolutæ pecunię cum
reliquo creditoris patrimonio ad id ſufficiente, adeout
ſufficiat, ipſam individuam pecuniam non extare, à reli-
quo patrimonio diſtinctam.

Huic autem æquitati, locus non conceditur, ubi non
à debitore ſolutio facta ſit, ſed à tertio, ſive ipſemet cre-
diror manu ſua eam ſibi fecerit, quoties compenſationis 349
bonæ fidei cum ſe ipſo factæ ratio non accedat; Idemque
ſi ab integro debitore, omnium creditorum pari petitio-
ne, ac diligentia præcedente, creditori poſteriori jam con- 350
ſcio, per gratificatione ſolutio facta ſit.

Fiſco, ac doti, aliiſque privilegiatis, plerique hoc ſpe-
ciale tribuunt, ut hujuſmodi avocationem, etſi regulari-
ter ob qonæ fidei conſumptionem denegandam, faciant;
Id autem non ita indefinitè recipiendum eſt, ſed quando 351
lucri ratio, vel alia peculiaris circumſtantia, quæ æqui-
tatis repugnantiam excludat, ita ſuadeat.

In pluribus autem differunt hujuſmodi avocationis ſpe-
cies; Ubi etenim dicta obligatione de reſtituendo non ac- 352
cedente; ea ex ſola legis diſpoſitione manet, tunc non niſi
in

in ſubſidium facta debitoris formali excuſſione, atque in
353 ordinario judicio exercibilis eſt; Ubi verò, cautio, vel
obligatio accedat, ex judicii calore, in proceſſu executi-
vo exercibilis eſt, neque dictum execuſſionis requiſitum
deſiderandum venit.
354 Ordinis tamen, vel inanis circuitus quæſtio cadere ſo-
let, an ſcilicet anterior, ultimum, non autem medium,
urgere debeat, ubi unus alterum indicet; Aliquibus affir-
mantibus; Aliis verò negantibus; Iſtaque poſterior ma-
gis recepta eſt, quamvis prudens praxis in exequendo,
circumſpecta eſſe ſoleat, ut ad inanem circuitum vitan-
dum, ab eo, qui ſit ultimus unica fiat reſtitutio. *m*
355 Super fructibus medio tempore, ex pecuniæ ſolutæ in-
veſtimento, in poſteriorem creditorem obventis, ſive in
ejuſdem inveſtimento, augmento, vel decremento, ſive
peremptionis periculo, cadere item ſolet quæſtio, quæ
ex facti qualitate, & circumſtantiis determinationem re-
cipit, an ſcilicet, tanquam ſpeciem, creditor illud inve-
ſtimentum receperit, ad illius reſtitutionem, tale quale
reperietur obligatione reſtricta; Vel potius obligatio ſit
quantitatis, quæ ita loco cautionis inveſtita ſit, ut hoc
ſecundo caſu, omnes fructuum, ac periculi, ſeu aug-
menti, & decrementi effectus, ipſe creditor ſentiat,
tanquam dominus, ſecus autem in primo, in quo ex non
ſcripta æquitate, à fructibus medio tempore jam percep-
tis, atque anterioris creditoris moleſtias conſumptis ex-
cuſatur. *n*
356 Ille verò, qui vocationem patitur, ubi potiſſimum per
Judicem, cum dicta obligatione, ſolutio facta ſit, ad
priora redit jura, ſuumque reaſſumit creditum; Quæſtio-
ne cadente, an priorem quoque reaſſumat naturam cen-
ſualem, vel ſimilem quæ fructuum productiva ſit, pro
ipſorum fructuum curſu, quod varias habet opiniones,
variaſque recipit diſtinctiones in ſua ſede recenſitas.
357 Anteriori autem, qui in concurſu, ut ſolutio ſibi non
fieret, affectavit, hujuſmodi avocandi facultas, cautio-
ne, vel obligatione non obſtante, probabiliter deneganda
venit. *p*
358 Prout longiſſimi temporis 30. fortius verò 40. annorum
decurſus, poſteriorem creditorem, hujuſmodi obligatio-
ne, vel cautione non obſtante, per quamdam præſcrip-
tionis ſpeciem, tutum reddit, nè perpetuò creditores de
jure incerti vivere cogantur; Quamvis etenim ejus, qui
propriæ obligationis conſcius eſt, perpetua ſit mala fides,
ex ubique recepta canonica lege, quæ præſcriptionis im-
peditiva eſt, cum hærede quoque operabilis, ut in ſolu-
tionum Rubrica, præſcriptionis occaſione advertitur;
In eo tamen principali debitore procedit, qui alienam
rem in manibus habere ſciat, adeout, præſcriptionis be-
neficium, à lege inductum, lucrum de alieno producat;
Secus autem ubi diuturna quies, iſtam in eo credulitatem
inducat, quod alii deſint creditores anteriores, potiſſimè
dum, non de lucro, ſed de damno contendit, ideoque
nimia ſuppetit æquitas, quæ favorabilem hanc præſcrip-
tionem reddit, neque ita odioſa eſt, ut ea, quæ pœnam
negligentiæ creditoris cum debitoris lucro redoleat.
359 Ubi autem loco ſolutionis ipſa debitoris bona poſteriori
aſſignata, vel adjudicata ſint, nulla cadit avocationis
quæſtio, cum anteriorem hypothecam habenti, reale,
rei perſequtorium remedium ad ipſam rem attributum ſit.

Super debitoris decoctione, vel decocturi qualitate, 360
plures cadunt quæſtiones, pro diverſis effectibus, ſupra
ſparſim inſinuatis; Atque ubi ipſius debitoris qualitas, illud
jam inſinuatum excludat beneficium, nè ultra quam face-
re poteſt, conveniri valeat, ipſeque ad miſerabile ceſſio-
nis bonorum beneficium recurrat; Sive idem in carcere
detruſus, prævia bonorum indicatione, alimenta petat
à creditoribus, frequentes quæſtiones cadere ſolent, cer-
tam genaralém regulam, ubique practicandam, verè non
recipientes, cum locorum, ac Tribunalium legibus, vel
ſtylis deferendum ſit, pro Tribunalium, vel dominorum
veritate, nimia in hoc diverſitate concurrente.
Illa verò exorbitans debitoris liberatio per Juriſtas ad- 361
mitti ſolet, quæ ex ejuſdem crimine reſultet, ob quod
bannum capitale, cum generica bonorum publicatione re-
ſultet, undè pro mortuo habendus veniat; Ut ſcilicet ex
Principis indulgentia priori vitæ civili, non autem priori
fortunæ, vel bonis reſtitutus, tam in perſona, quam in
bonis poſtea quæſitis, à priorum creditorum moleſtiis,
tutus maneat, quaſi quod tanquam omnino novus, ac
diverſus homo, habendus veniat; Id autem aſperum eſt,
atque leguleicum continet rigorem, à naturali ratione,
vel æquitate extraneum, ut crimen, ita criminoſo pro-
ſit, quod ad hunc effectum per obæratum debitorem poſ-
ſet affectari, ideoque delinquendi occaſio, vel incitamen-
tum præberi; Niſi facti circumſtantiæ, probabilem ſug-
gerant rationem, vel æquitatem, quæ abſurdi, quod ex
creditorum damno, ac debitoris lucro reſultat, rationem
tollat, quia nempè ex ipſis antiquis, ac publicatis bonis,
bene creditoribus conſultum ſit, adeout fiſci potius lu-
crum, actio, quæ creditoribus adverſus reviviſcentem
concederetur, produceret, ideoque pro facti qualitate
deciſio metienda eſt.

Reliqua, in hoc adeò vaſto gurgite, in quo plus rema-
net dicendum, quam dictum ſit, ſtudioſus perquirat, &
addat, cum memoriæ imbecillitati, properando, ac in
ſucceſſivis otii horis, plus non concedatur.

i *diſc.35.* l *diſc.13. & ſub tit. de feud. ad materiam Bul-
læ Baronum diſc.73. & ſeqq.* m *diſc.4. cum ſeqq.*
n *ibidem proximè præſertim diſc.6.* o *eodem diſc.6.*
p *diſc.23.* q *eod. diſc.23.* r *diſc.156. tit. de dote.*
ſ *diſc.10.* t *diſc.27.* u *diſc.11.* x *eod. diſc.11.*
y *diſc.12.* z *dicto diſc.11. & 13.* a *diſc.25.*
b *diſc.67.* c *diſc.31.* d *de dote diſc.166. & In aliis eodem
tit ibi inſinuatis.* e *diſc.5.* f *diſc.36.*
g *diſc.13. & 151.* h *diſc.22.* i *diſc.36. & 39.* l *diſc.147.*
m *diſc.1. cum ſeqq.* n *eod. diſc.1. cum ſeqq. & diſc.15. cum
ſeqq.* o *de dote d. ſc.166. ubi concordantes.*
p *diſc.6.* q *diſc.20.* r *diſc.39.*
ſ *de dote diſc.166. ubi concordantes.*
t *diſc.14. cum plur. ſeqq.* u *proximè ſupra.* x *diſc.31.*
y *diſc.1. cum plur. ſeqq.* z *diſc.4. & 32. 34. & 35.*
a *diſc.4:* b *diſc.29.* c *diſc.1. & ſeqq.*
e *diſc.33.* f *diſc.60. & 149.* g *diſc.37.*
g *diſc.42. 137. & ſeq.* i *de his omnibus diſc.12. & 13. &
151. & ſub tit. de feud. & ſub tit. de Regal. & de emphy-
theuſ.* l *ibidem.* m *de his omnibus ad materiam avo-
cationis diſc.52. & ſeqq.* n *viſc.141.*
o *de feud. diſc.81.* p *diſc.29.*

Finis Libri Octavi.